

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 12 maja 2014 r.

DOOŚ-oaII.4210.12.2013.mk.3

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), dalej kpa, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), dalej ustawa ooś, zawiadamiam strony postępowania, że postępowanie odwoławcze od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi Nr 14/2013 z dnia 30 września 2013 r., znak: WOOŚ.4210.17.2012.PT.30, umarzającej w części postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż gazu ziemnego i ropy naftowej w obszarze „Wieluń” – zmiana koncesji nr 30/2011/p”, zostało zakończone wydaniem decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 9 maja 2014 r., znak: DOOŚ-oaII.4210.12.2013.mk.2, uchylającej zaskarżoną decyzję w całości oraz przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Z treścią decyzji strony postępowania mogą zapoznać się w siedzibie: Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Łodzi, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, Urzędzie Miejskiego w Wieluniu, Urzędzie Gminy w Ruścu, Urzędzie Gminy Widawa, Urzędzie Miasta i Gminy Działoszyn, Urzędzie Gminy w Kielczygłowie, Urzędzie Gminy w Rzęśni, Urzędzie Miasta i Gminy Pajęczno, Urzędzie Gminy Siemkowice, Urzędzie Gminy Biała, Urzędzie Gminy Czarnożyły, Urzędzie Gminy Konopnica, Urzędzie Gminy Mokrsko, Urzędzie Gminy w Osjakowie, Urzędzie Gminy Ostrówek, Urzędzie Gminy Wierzchlas, Urzędzie Gminy Lututów, Urzędzie Gminy Lipie, Urzędzie Gminy Miedźno, Urzędzie Gminy Popów.

Doręczenie ww. decyzji stronom postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia o jej wydaniu.

Wywieszono w dniach:

Pieczęć urzędu:

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Z-ca Dyrektora Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko

Joanna Zarzecka

Art. 74 ust. 3 ustawy ooś. Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 49 kpa. Strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi; w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 9 maja 2014 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-oaII.4210.12.2013.mk.2

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), dalej kpa, po rozpatrzeniu odwołania Pawła Chałupki z dnia 25 października 2013 r., reprezentującego firmę Wieluń LLP Sp. osobowa z o.o. Oddział w Polsce, od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi Nr 14/2013 z dnia 30 września 2013 r., znak: WOOS.4210.17.2012.PT.30, umarzającej w części postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż gazu ziemnego i ropy naftowej w obszarze „Wieluń” – zmiana koncesji nr 30/2011/p”

uchylam powyższą decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, dalej RDOŚ w Łodzi, umorzył w części postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „poszukiwaniu rozpoznawaniu złóż gazu ziemnego i ropy naftowej w obszarze „Wieluń” – zmiana koncesji nr 30/2011/p”.

W dniu 25 października 2013 r. odwołanie od powyższej decyzji wniósł, z zachowaniem ustawowo przewidzianego terminu, Paweł Chałupka reprezentujący firmę Wieluń LLP Sp. osobowa z o.o. Oddział w Polsce, dalej Wieluń LLP.

Zaskarżonej decyzji zarzucono:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, tj.:
 - a) art. 7, 104 oraz 107 § 1 kpa, polegające na niezłaźwieniu sprawy i braku merytorycznego rozstrzygnięcia w części niepodlegającej umorzeniu, obejmującej pkt 2 skarżonej decyzji;

- b) art. 8 i 9 kpa poprzez nieinformowanie strony skarżącej w toku postępowania o niemożliwości merytorycznego rozpoznania sprawy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy i złożone wyjaśnienia w sprawie;
- 2) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 72 ust. 1 pkt 4 oraz art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), dalej ustawa o oś, poprzez przyjęcie, że firma Wieluń LLP przed wystąpieniem o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach winna przeprowadzić w pierwszej kolejności prace poszukiwawcze nie wymagające decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w celu skonkretyzowania miejsca rozpoznania złóż kopalin metodą otworów wiertniczych.

W odwołaniu skarżący wniósł o:

- uchylenie, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa, zaskarżonej decyzji w pkt 2 nie rozstrzygającym istoty sprawy i orzeczenie przez organ drugiej instancji co do istoty sprawy w tym zakresie, ewentualnie,
- uchylenie, na podstawie art. 138 § 2 kpa, zaskarżonej decyzji w pkt 2 nie rozstrzygającym istoty sprawy i przekazanie w tej części do ponownego rozpatrzenia RDOŚ w Łodzi.

W toku postępowania odwoławczego inwestor przedłożył pismo z dnia 29 listopada 2013 r., znak: CORR_0015_WIE_2013_PCH(RS), w którym ustosunkował się do odpowiedzi RDOŚ w Łodzi na zarzuty odwołania, zawartej w piśmie z dnia 6 listopada 2013 r., znak: WOOŚ.4210.17.2012.PT.33.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji, informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, zaskarżonej decyzji oraz wniesionego odwołania wraz z uzupełnieniem. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, znajdując podstawy uzasadniające uchylenie zaskarżonej decyzji oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Jak wynika z przedłożonych akt sprawy, w związku z zamiarem zmiany posiadanej koncesji nr 30/2011/p na poszukiwanie złóż gazu ziemnego w obszarze „Wieluń” (część bloków koncesyjnych nr: 290 i 310), inwestor wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż gazu ziemnego i ropy naftowej w obszarze „Wieluń” – zmiana koncesji nr 30/2011/p”.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w którym określony został przedmiot tego postępowania oraz zakres planowanej inwestycji, złożono w dniu 28 września 2011 r. Objęte tym wnioskiem przedsięwzięcie obejmowało wykonanie jednego otworu wiertniczego o głębokości większej niż 1000 m i zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 43 lit. d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), dalej rozporządzenie Rady Ministrów, zostało wówczas zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, tj. poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m, dla którego, na mocy art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, wymagane było uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego treść pierwotnego wniosku była kilkakrotnie przez inwestora modyfikowana. Kolejne zmiany wniosku wprowadzone pismami z dnia 9 stycznia oraz 4 czerwca 2012 r. dotyczyły ilości planowanych odwiertów pionowych i ich głębokości, wykonania odcinków poziomych i ich długości, wykonania szczelinowania hydraulicznego, zarówno w odcinkach pionowym, jak i w odcinkach poziomych. Kolejna zmiana została wprowadzona pismem z dnia 11 grudnia 2012 r., kiedy to inwestor przedłożył raport o oddziaływaniu na środowisko (z listopada 2012 r., wykonany przez firmę Geokrak Sp. z o.o. z Krakowa). W piśmie tym wskazano m.in. na wykonanie badań sejsmicznych 2D oraz 3D w ramach przedsięwzięcia, jak również zauważono, że *„obowiązujące przepisy prawne nakładają na inwestora obowiązek uzyskania „decyzji środowiskowej” na etapie uzyskania, a także zmiany (jak w tym przypadku) warunków już posiadanej koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin metodą odwiertów o głębokości większej niż 1000 metrów”*. Co prawda, w raporcie o oddziaływaniu na środowisko przeanalizowane zostało oddziaływanie planowanych w ramach zmiany koncesji prac sejsmicznych, jednak wskazano, że nie stanowią one przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko. Świadczą o tym fragmenty raportu zawarte na str. 12, 15, 37, a w szczególności na str. 38, gdzie wprost stwierdzono, że: *„Prace sejsmiczne prowadzone bez wykorzystania materiałów wybuchowych nie stanowią przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko. Niemniej jednak, mając na uwadze, że są one podstawą do wyznaczania kolejnych lokalizacji wierceń, w celu kompleksowego przedstawienia zakresu planowanych prac i określenia jego możliwie pełnego wpływu na środowisko, autorzy raportu zdecydowali się ująć te prace w niniejszym raporcie”*.

Ponadto w trakcie rozpatrywanego postępowania z dniem 1 sierpnia 2013 r. zmianie uległo rozporządzenie Rady Ministrów w zakresie punktu dotyczącego poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin. Zgodnie z nowym brzmieniem § 3 ust. 1 pkt 43 lit. d) ww. rozporządzenia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zaliczamy poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin: wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m na obszarach niewymienionych w lit. c. Pomimo zmiany brzmienia powyższego przepisu wnioskowane przez Wieluń LLP przedsięwzięcie, ze względu na głębokość planowanych prac poszukiwawczo – rozpoznawczych wykonywanych metodą otworów wiertniczych do 6000 m, pozostaje przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco

oddziaływać na środowisko i w tym zakresie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Następnie pismem z dnia 8 lipca 2013 r. inwestor przedłożył wyjaśnienia, że „w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawie wydania decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia pn. „Poszukiwanie i rozpoznawanie złóż gazu ziemnego na obszarze „Wieluń” – zmiana koncesji 30/2011/p”, po analizie dostępnych danych geologicznych inwestor – firma Wieluń LLP deklaruje, że planowane prace poszukiwawczo – rozpoznawcze przedstawione w raporcie o oddziaływaniu na środowisko wymienionego wyżej przedsięwzięcia i obejmujące wykonanie odwiertów pionowych o max głębokości do 6000 m, nie będą realizowane na terenie województwa śląskiego”. Ponadto inwestor poinformował, że nie planuje również, w ramach omawianego w raporcie przedsięwzięcia, wykonania prac sejsmicznych na terenie województwa śląskiego. Tutaj należy zauważyć, że pierwotnie wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach objęte były m.in. gminy położone na terenie województwa śląskiego tj. gmina Lipie, Miedźno, i Popów.

Jak wynika z sentencji zaskarżonej decyzji w pkt 1 RDOŚ w Łodzi umorzył prowadzone postępowanie w części dotyczącej tych prac poszukiwawczych i rozpoznawczych realizowanych w ramach planowanego przedsięwzięcia, które nie stanowią prac wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia Rady Ministrów. Jednocześnie organ I instancji w pkt 2 sentencji ww. decyzji poinformował inwestora, że w odniesieniu do planowanych prac geologicznych polegających na rozpoznaniu złóż kopalin wykonywanych metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m na obszarach niewymienionych w § 3 ust. 1 pkt 43 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów, planowanych w ramach wnioskowanego przedsięwzięcia, postępowanie nie zostaje rozstrzygnięte oraz konieczne jest przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego, w ramach którego inwestor wskaże konkretne miejsce lokalizacji otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m oraz dopełni analizy znaczeń środowiskowych w raporcie o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko.

Decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi Nr 14/2013 r. została wydana w oparciu o art. 105 § 1 kpa, w myśl którego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części.

Wyjaśnienia wymaga, że wskazana regulacja prawna odnosi się do sytuacji, gdy postępowanie administracyjne podlega obligatoryjnemu umorzeniu. Jedyną przesłanką takiego rozstrzygnięcia jest zaś bezprzedmiotowość owego postępowania. Z kolei z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że brak jest któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co skutkuje tym, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Umorzenie postępowania jest orzeczeniem formalnym, kończącym postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia.

Regulacja zawarta w art. 105 § 1 kpa daje podstawę do umorzenia albo całego postępowania, albo tylko jego części zależnie od zakresu bezprzedmiotowości. W przypadku umorzenia postępowania w części przepis art. 105 kpa będzie mógł być wykorzystany tylko wówczas, gdy można wydzielić z postępowania poszczególne jego części, bowiem pozwala na to przedmiot sprawy. Każdorazowo organ administracji, który dojdzie do przekonania, że

postępowanie przynajmniej w części stało się bezprzedmiotowe, będzie musiał rozważyć, czy jest możliwe jednoznaczne wydzielenie takiej części, która będzie się kwalifikowała do umorzenia. Przy stosowaniu art. 105 § 1 kpa w powyższym przypadku zbadania wymaga podzielność przedmiotu sprawy administracyjnej. W przypadku ustalenia istnienia przesłanek bezprzedmiotowości części sprawy administracyjnej i wydania odpowiednio do tego decyzji o umorzeniu części postępowania, następuje usamodzielnienie pozostałej jej części, która pozostaje nadal „przedmiotowa”.

Zatem istotą niniejszej sprawy jest rozstrzygnięcie, czy RDOŚ w Łodzi słusznie uznał, że dla części prac zaplanowanych w ramach wnioskowanego przedsięwzięcia nie jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a więc czy w tym zakresie dopuszczalne było zastosowanie art. 105 § 1 kpa. Wobec powyższego istotnym jest ustalenie zakresu prac planowanych w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia, które zostały objęte wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz odniesienie do obowiązujących zapisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Powyższe informacje stanowią bowiem podstawę do analizy możliwości wydzielenia przedmiotu sprawy administracyjnej, w stosunku do której postępowanie podlegało umorzeniu.

Zdaniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w pkt 1 sentencji zaskarżonej decyzji dość ogólnie określono przedmiot, w stosunku do którego nastąpiło umorzenie postępowania. Natomiast z uzasadnienia decyzji wynika, że w ramach wnioskowanego przedsięwzięcia firma Wieluń LLP planuje (i w tym celu chce zmienić zakres obowiązującej koncesji 30/2011/p) m.in.:

- wykonanie do 6 otworów wiertniczych do głębokości 6000 m (w tym 1 otworu obligatoryjnego oraz 5 otworów opcjonalnych) wraz z opcjonalnym wykonaniem odcinków poziomych – horyzontalnych,
- wykonanie zabiegów szczelinowania hydraulicznego w odcinkach pionowych oraz poziomych,

W zakresie prac sejsmicznych:

- obligatoryjne wykonanie 100 km badań sejsmicznych 2D i/lub 100 km² badań sejsmicznych 3D,
- opcjonalne wykonanie 5x100 km badań sejsmicznych 2D,
- opcjonalne wykonanie 8x100 km² badań sejsmicznych 3D.

Według RDOŚ w Łodzi przedmiotem postępowania jest żądanie inwestora określenia środowiskowych uwarunkowań dla wymienionych powyżej prac poszukiwawczych i rozpoznawczych. Organ ten wskazał, że tylko niektóre z planowanych przez inwestora prac geologicznych przynależą do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a mianowicie: rozpoznawanie złóż kopalin wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m.

W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, na podstawie informacji zawartej w piśmie inwestora z dnia 11 grudnia 2012 r. oraz treści przedłożonego raportu o oddziaływaniu na środowisko nie można jednoznacznie uznać, że wskazane w uzasadnieniu decyzji RDOŚ w Łodzi

prace sejsmiczne wchodziły w zakres wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast, jak wynika z uzasadnienia decyzji RDOŚ w Łodzi, umorzenie w części postępowania dotyczyło prac sejsmicznych. Wobec powyższych wątpliwości obowiązkiem RDOŚ w Łodzi było wyjaśnienie treści żądania strony co do przedmiotu postępowania objętego wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Dodatkowo wobec oświadczenia inwestora przedłożonego pismem z dnia 8 lipca 2013 r., w którym poinformował on, że prace poszukiwawczo – rozpoznawcze nie będą prowadzone na terenie województwa śląskiego, RDOŚ w Łodzi winien wyjaśnić, czy w związku z tym zmianie uległ zakres terytorialny wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, polegający na wyłączeniu z zakresu przedsięwzięcia gmin zlokalizowanych na terenie tego województwa. Uzyskanie powyższych wyjaśnień jest o tyle istotne, że mają one wpływ na ustalenie kręgu stron postępowania. Tymczasem, jak wynika z rozdzielnika zawiadomienia z dnia 30 września 2013 r., znak: WOOŚ.42100.17.2012.PT.31, zaskarżona decyzja została doręczona w trybie art. 49 kpa również mieszkańcom powyższych gmin.

Zauważenia wymaga, że zgodnie z art. 61 § 1 kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. W razie wszczęcia postępowania na wniosek, obowiązkiem organu administracji publicznej jest dokładne ustalenie treści żądania strony, która wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego lub normę prawa procesowego, która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania. Jeśli organ, do którego złożony został wniosek o wszczęcie postępowania, ma wątpliwości co do przedmiotu wniosku, jego obowiązkiem jest podjęcie z urzędu czynności wyjaśnienia treści żądania strony. Organ administracji publicznej nie jest uprawniony do swobodnego interpretowania żądania strony, bowiem to wnioskodawca określa zakres sprawy rozpoznawanej przez organy administracji, a organ związany jest wnioskiem inwestora i nie może wychodzić poza jego zakres.

Ponadto zdaniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska organ pierwszej instancji powinien wyjaśnić, czy przedsięwzięcie objęte wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, czy tylko rozpoznawania. Jak wynika z uzasadnienia skarżonej decyzji, RDOŚ w Łodzi zakwalifikował planowane prace wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m tylko jako prace rozpoznawcze. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 ze zm.) co prawda definiuje pojęcie poszukiwania i rozpoznawania, jednak z definicji tych nie wynika, jakimi metodami wykonywane jest poszukiwanie złóż kopalin, a jakimi rozpoznawanie. Mając na uwadze, że inwestor wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż gazu ziemnego i ropy naftowej, bezpodstawnym było uznanie przez RDOŚ w Łodzi, że po umorzeniu postępowania w części, pozostała część prac dotyczy tylko rozpoznawania złóż kopalin. W związku z powyższym zagadnienie to wymaga wyjaśnienia.

Dodatkowo uchybieniem ze strony organu pierwszej instancji było również nieinformowanie stron o zmianie zakresu wniosku o wydanie decyzji w trakcie postępowania.

Odnosząc się do pkt 2 sentencji decyzji RDOŚ w Łodzi, w którym organ ten poinformował inwestora o tym, że w odniesieniu do pozostałej części przedmiotu postępowania,

która dotyczy planowanych prac geologicznych polegających na rozpoznaniu złóż kopalin wykonywanych metodą otworów wiertniczych postępowanie nie zostaje rozstrzygnięte oraz konieczne jest przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego, należy wskazać, że nie stanowi on rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy. Kwestionowany przez skarżącego pkt 2 decyzji nie zawiera elementów kształtujących sytuację prawną inwestora. Punkt ten jest co prawda zawarty w sentencji decyzji, jednak ma on wyłącznie charakter informacyjny i nie stanowi rozstrzygnięcia. Organ pierwszej instancji mógł zawrzeć informację dotyczącą części postępowania, która nie podlegała umorzeniu w uzasadnieniu decyzji, jednak niedopuszczalne było umieszczenie jej jako treści rozstrzygnięcia w sentencji decyzji. Zatem w pkt 2 decyzja została wydana bez podstawy prawnej bowiem przepisy prawa powszechnie obowiązującego nie dają podstawy do wydania orzeczenia we wskazanym przez RDOŚ w Łodzi zakresie.

Tutaj należy również wskazać, że w odwołaniu od decyzji RDOŚ w Łodzi Paweł Chałupka podnosi zarzuty do pkt 2 decyzji, odnoszącego się do części przedmiotu postępowania, która powinna podlegać rozstrzygnięciu poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie została rozstrzygnięta. W związku z powyższym organ nie mógł ich rozpatrzyć w toku niniejszego postępowania.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że wydanie przedmiotowej decyzji przez RDOŚ w Łodzi bez wyczerpującego zebrania w sprawie materiału dowodowego, a co za tym idzie bez rzetelnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy, narusza obowiązek organu prowadzącego przedmiotowe postępowanie wynikający z art. 7 i art. 77 kpa. Stosownie do art. 7 kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Cytowany przepis formułuje naczelną zasadę postępowania, jaką jest zasada prawdy obiektywnej, której realizacja ma ścisły związek z zasadą praworządności i wywiera zasadniczy wpływ na ukształtowanie całego postępowania administracyjnego. Z zasady tej wynika m.in. nałożony w art. 77 § 1 kpa obowiązek organu administracji publicznej do określania w każdej sprawie, jakie dowody są konieczne do wyjaśnienia stanu faktycznego oraz ich poszukiwania.

W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w omawianej sprawie nastąpiło naruszenie norm prawa procesowego, bowiem dokumentacja w sprawie zawiera rozbieżności mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a które to nie zostały uzupełnione i wyjaśnione przez organ pierwszej instancji, przy czym ich zakres wykracza poza dopuszczalność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego przez organ drugiej instancji. Powyższe wypełnia przesłanki uzasadniające uchylenie decyzji RDOŚ w Łodzi Nr 14/2013 z dnia 30 września 2013 r. oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Ponownie rozpoznając sprawę, RDOŚ w Łodzi powinien odnieść się do uwag podniesionych przez organ odwoławczy w treści niniejszej decyzji, w szczególności wyjaśnić treść żądania objętego wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i odpowiednio zawiadomić strony.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy stronom skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Z-ca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Piotr Oławski

Otrzymują:

- Paweł Chałupka, reprezentujący firmę Wieluń LLP Sp. osobowa z o.o. Oddział w Polsce, ul. Mokotowska 1, 00-640 Warszawa;
- Fundacja „Czysta Energia”, ul. Piękna 15, 00-549 Warszawa;
- pozostałe strony – zgodnie z art. 49 ustawy kodeks postępowania administracyjnego;
- a/a.

Do wiadomości:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi